

Organisatiebundel benjamincompetitie

DOSSIER

2 tegen 2 COMPETITIE ANTWERPEN

STRUCTUUR

De 1^e & 2^e regionale competitie voor het seizoen is opgesplitst in 2 rondes:

1ste ronde: vanaf september tot begin december.

2de ronde vanaf januari tot einde jaarcompetitie.

De provinciale competitie wordt niet opgesplitst.

Er wordt gespeeld in 3 reeksen : eerste regionale (sterke teams spelen 2.b) , 2^e regionale (beginnende teams spelen spelvorm 2.0) en provinciale reeks (spelvorm 2.b).

ORGANISATIE

Elke ingeschreven ploeg bestaat uit 2 duo's van 2 spelers + 2 reservespeler(s).
 Ploeg 1 zal spelen met ploeg A en B tegen ploeg 2 met ploeg A en B.

De thuisploeg en de bezoekers spelen **tegelijk** wedstrijd 1 en 2 en **tegelijk** wedstrijd 3 en 4.

- Wedstrijd 1: Ploeg A van de thuisploeg tegen ploeg A van de bezoekers: 2 sets
- Wedstrijd 2: Ploeg B van de thuisploeg tegen ploeg B van de bezoekers: 2 sets
- Wedstrijd 3: Ploeg A van de thuisploeg tegen ploeg B van de bezoekers: 2 sets
- Wedstrijd 4: Ploeg B van de thuisploeg tegen ploeg A van de bezoekers: 2 sets

Wedstrijd 1:

set 1

ploeg A
van
thuisploeg
ploeg A
van
bezoekers

set 2

ploeg A
van
bezoekers
ploeg A
van
thuisploeg

Wedstrijd 2:

set 1

ploeg B
van
thuisploeg
ploeg B
van
bezoekers

set 2

ploeg B
van
bezoekers
ploeg B
van
thuisploeg

Wedstrijd 3:

set 1

ploeg A
van
thuisploeg
ploeg B
van
bezoekers

set 2

ploeg B
van
bezoekers
ploeg A
van
thuisploeg

Wedstrijd 4:

set 1

ploeg B
van
thuisploeg
ploeg A
van
bezoekers

set 2

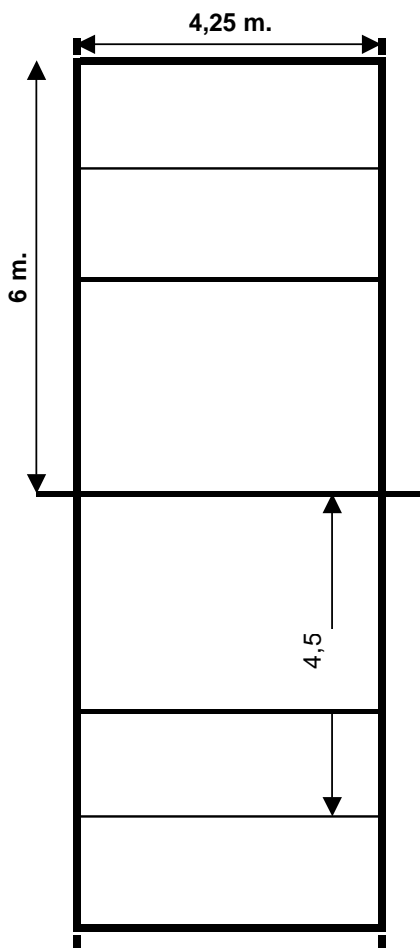
ploeg A
van
bezoekers
ploeg B
van
thuisploeg

Er zijn dus twee scoreborden en twee scheidsrechters.

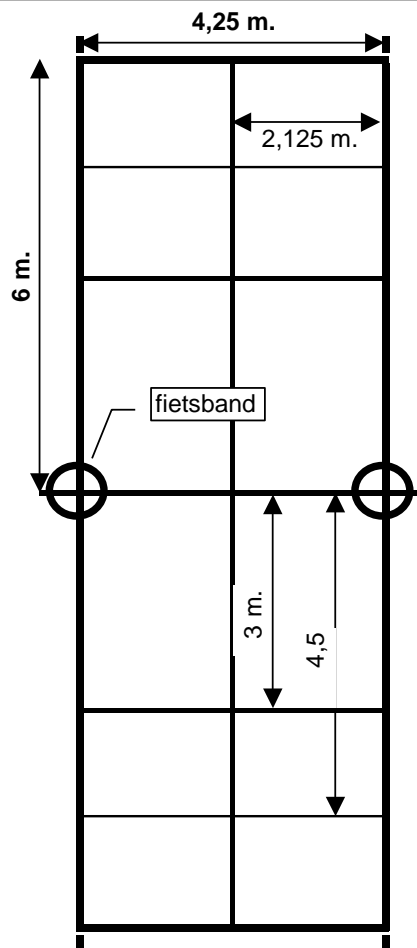
LEEFTIJDSCATEGORIE - VELDAFMETINGEN NETHOOGTEN - BALLEN

- ♦ De spelers van de benjaminreeks zijn in het seizoen 20.. **geboren in of later.**
De spelers van de preminiemenreeks zijn in het seizoen 20.. **geboren in of later.**
- ♦ **De veldafmeting is 4,25 m. x 12 m.** (zie tekening)
Bij de 2.0 (2de regionale) worden er 2 fietsbanden gelegd op de kruising van de middellijn en de twee zijlijnen. Daarenboven wordt het gehele veld in de lengte in 2 zones verdeeld. Ook wordt er een markering gemaakt voor de opslag van van 3 m. en 4,5 m. in 2de regionale.

1^e regionale/provinciale : 2.B

2^e regionale : 2.0

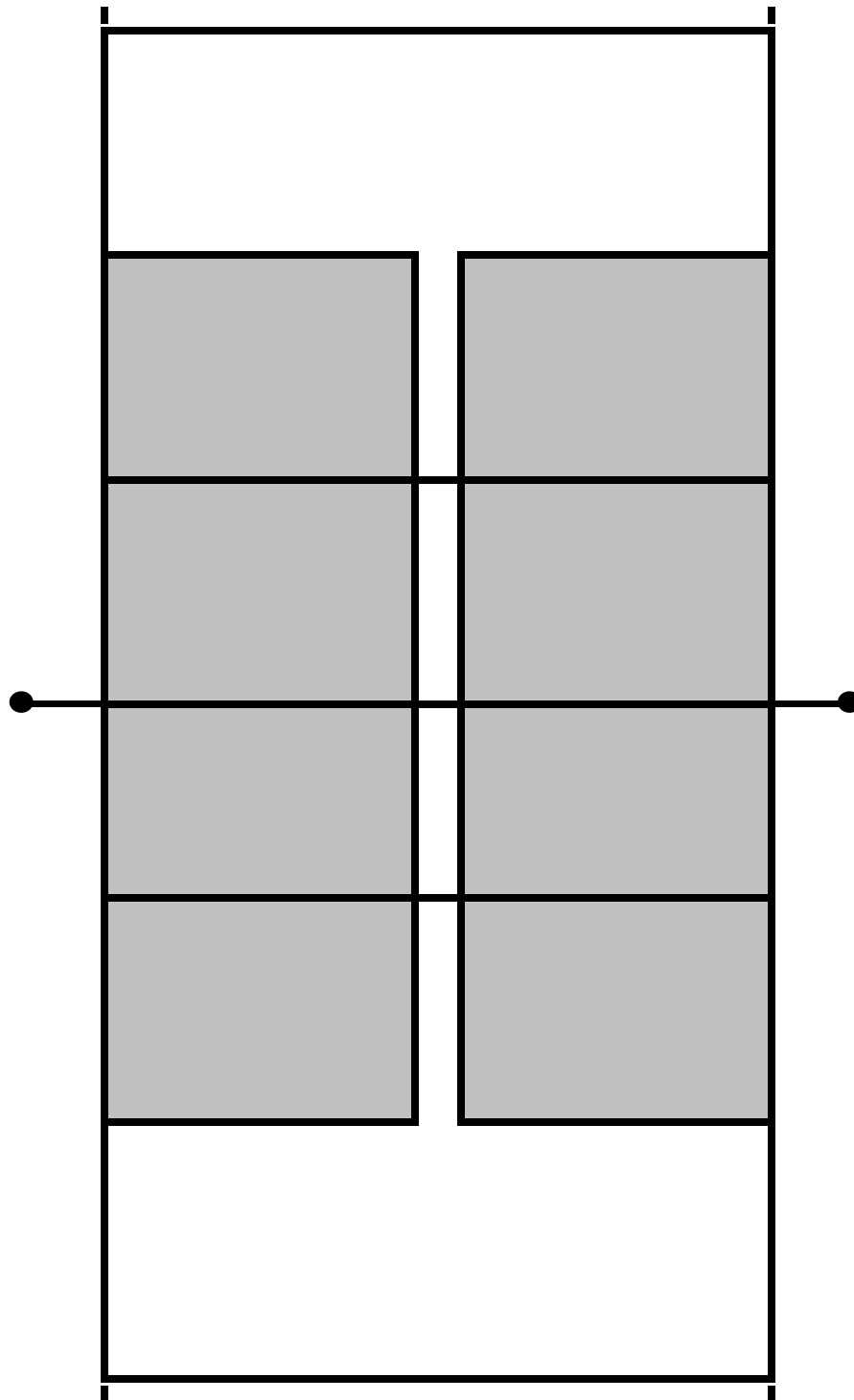

- ♦ **Nethoogte:** 2,10 meter
- ♦ **Balkeuze:** - 1ste regionale. (2.b): minivolleybal. Dit is nr. 4
- 2de regionale (2.0): minivolleybal, maar nog beter: ballen van 200 tot 210 gr.

VOORBEELD VAN VELDBELIJNING

Om het gemakkelijk te maken, schikken we onze twee velden naast elkaar en gebruiken we de bestaande belijning groot volleybalveld.

Hieronder een voorbeeld.

WIJZE VAN SPELEN EN RANGSCHIKKINGEN

1ste en 2de regionale (2.0 en 2.b)

De spelers kunnen zowel bij ploeg A als B worden opgesteld. Maar eens dat de namen op het wedstrijdblad zijn ingeschreven blijven de spelers vast in de vermelde ploeg voor deze competitiewedstrijd. Er mag dus tijdens het spel niet gewisseld worden van ploeg. Er zijn geen voor- of achterspelers.

De gewone wissels kunnen toegepast worden. Maximum 4 per set.

De 8 sets worden gespeeld volgens het rally-pointsysteem naar maximum 25 punten per set. De ploeg die het **eerst 25 punten** aantekent, wint de set.

De puntenverdeling is 1 punt per gewonnen set. De einduitslag kan dus zijn: 8-0, 7-1, 6-2, 5-3 of 4-4. Bij 4-4 is er dus geen verliezer.

Wanneer bij de eindrangschikking van de 1ste ronde nog een gelijkheid van sets zou zijn, wordt het gewone jeugdcompetitiereglement in verband met rangschikking toegepast.

Provinciale reeks (2.b)

De spelers kunnen zowel bij ploeg A als B worden opgesteld. Maar eens dat de namen op het wedstrijdblad zijn ingeschreven blijven de spelers vast in de vermelde ploeg voor deze competitiewedstrijd. Er mag dus tijdens het spel niet gewisseld worden van ploeg. Er zijn geen voor- of achterspelers.

De gewone wissels kunnen toegepast worden. Maximum 4 per set.

De 8 sets worden gespeeld volgens het rally-pointsysteem naar maximum 25 punten per set. De ploeg die het **eerst 25 punten** aantekent, wint de set.

De puntenverdeling is 1 punt per gewonnen set. De einduitslag kan dus zijn: 8-0, 7-1, 6-2, 5-3 of 4-4.

Coach

Voor deze 2 gelijklopende wedstrijden is één coach voldoende. Zijn er twee, zoveel te beter. Op het wedstrijdblad is het voldoende dat er één coach zich legitimeert (= VVB-lid).

SPELREGLEMENT

2de regionale = 2.0

Elke ploeg bestaat uit minimum 2 spelers. Het aantal wissels is maximum 4.

Opslag: er wordt met een normale rotatie geserveerd. De speler mag zowel bovenhands als onderhands opslaan van op één van de 3 mogelijke startafstanden (3 meter – 4,5 meter of 6 meter). De speler moet wel, samen met de coach, een duidelijke keuze maken en zich hieraan houden. Zodra de keuze gemaakt is, bvb. 3 meter, dan mag de speler geen voet op of voorbij deze opslaglijn zetten voor hij de bal geslagen heeft (voetfout). Wel mag de speler zijn volgende opslag nemen op een andere startafstand.

Wanneer de ploeg drie punten na elkaar heeft gemaakt, wordt er door die ploeg doorgedraaid. De opslag blijft wel bij dezelfde ploeg.

In receptie staan de twee spelers naast elkaar en zijn 50 % van de breedte van de speelhelft verantwoordelijk. De zones zijn ook duidelijk afgebakend. Ook in de rally blijven de spelers **NAAST** elkaar spelen. **Ze blijven dus ook in de rally verantwoordelijk voor hun eigen zone.**

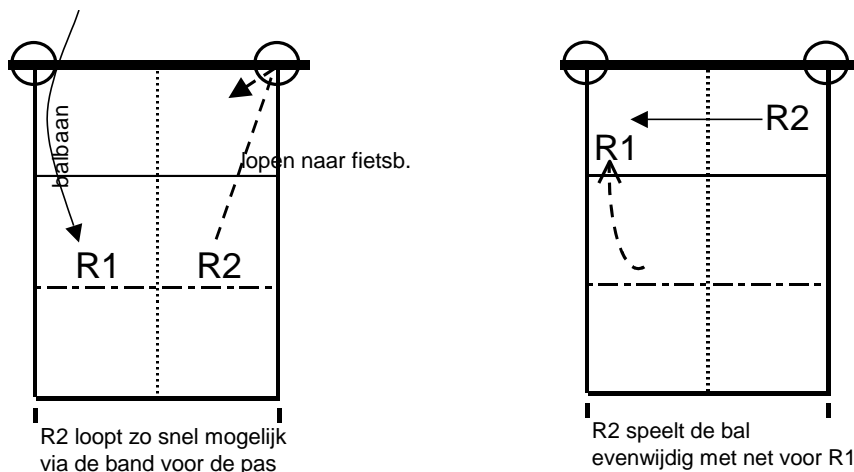
De drie contacten zijn verplicht waarvan het 1ste balcontact **VANGEN EN WERPEN** is. Het 2de balcontact is een **BOVENHANDSE TOETS** en het 3de balcontact moet een **VOLLEYBALTECHNIEK** zijn.

Bij de receptie wordt de bal gevangen (= 1ste balcontact). We adviseren het balcontact ter hoogte van de navel, maar het is reglementair niet verplicht. De bal moet wel onmiddellijk (max. 2 seconden in de handen) naar de 2de speler geworpen (niet getoetst) worden. Tussen het vangen en het werpen van de bal mag de speler maar één steunpuntverplaatsing doen. Tijdens de receptiebaan zal de niet-receptiespeler zo snel mogelijk naar de fietsband lopen; hij moet er één voet in plaatsen en vervolgens naar zijn positie lopen om de pas te geven. De speler moet dus niet in de fietsband blijven om de pas te geven! Deze pas moet wel verplicht bovenhands zijn.

Ten slotte kan de bal op gelijk welke manier door de receptiespeler worden overgespeeld (wel verplicht met volleybaltechnieken: onderhands, bovenhandse toets, met 1 hand aanvallend).

Er wordt geadviseerd om bij de bovenhandse balbehandeling (= toets) de bal boven de horizontale ooglijn te spelen.

Na-actie: de 2 spelers wisselen, nadat het 3de contact overgespeeld is, van zone.

1ste regionale /provinciale: 2-tegen-2

Het spelreglement is hetzelfde als in het gewone volleybalspel. Het enige verschil is dat de ploeg uit slechts twee spelers bestaat i.p.v. uit zes spelers.

Opslag: er wordt met een normale rotatie geserveerd. De opslag mag van op 4,5 meter (alleen onderhands) of van op 6 meter. De speler moet wel, samen met de coach, een duidelijke keuze maken en zich hieraan houden. Zodra de keuze gemaakt is, bvb. 4,5 meter, dan mag de speler geen voet op of voorbij deze opslaglijn zetten voor hij de bal geslagen heeft (voetfout). Wel mag de speler zijn volgende opslag nemen op een langere startafstand.

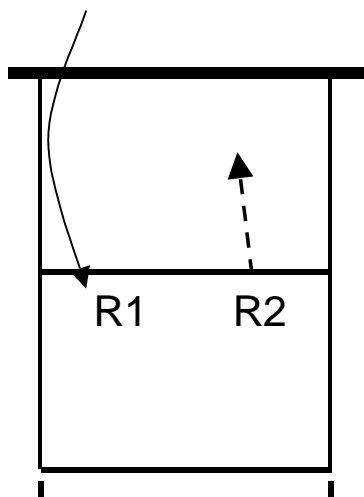
Wanneer de ploeg drie punten na elkaar heeft gemaakt, wordt er door die ploeg doorgedraaid. De opslag blijft wel bij dezelfde ploeg.

In receptie staan de **twee spelers naast elkaar** en zijn elk 50 % van de breedte van de speelhelft verantwoordelijk. Er staat dus geen speler klaar aan het net als spelverdeler. De zones zijn op de vloer niet afgelijnd.

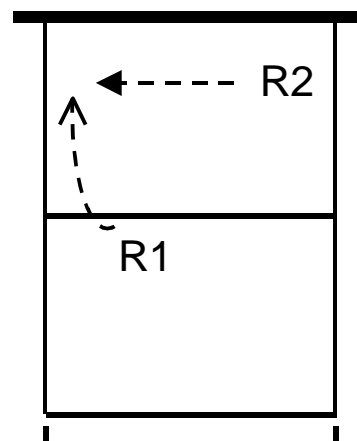
De speler, die het 1ste contact niet neemt, loopt zo snel mogelijk naar het net. Indien mogelijk zou de 2de contactspeler in de voorzone (3m-zone) moeten staan vóór het 1ste contact gespeeld wordt. Hij geeft vervolgens de pas aan de receptiespeler die de bal overspeelt. **Het driepassenspel is aan te raden, maar niet verplicht.**

Er wordt geadviseerd om bij de bovenhandse balbehandeling (= toets) de bal boven de horizontale ooglijn te spelen.

Er is geen na-actie voorzien.

Wanneer R1 receptiespeler is, wordt R2 spelverdeler en loopt R2 naar het net

Pas is zo mogelijk evenwijdig aan het net

COACHING 2-tegen-2

COACHING - 2.0 (2de regionale)

BASISSYSTEEM

De technische eisen die je als coach op dit niveau stelt, zijn van minder belang. Zeker als de spelers het eerste doel van het spel (opbouw in 3 contacten) proberen te bereiken op een reglementaire manier.

Complex 1:

Basisopstelling: 2 spelers naast elkaar:

- * 1ste contact: De bal moet binnen de 2 sec na het vangen naar de spelpartner aan het net geworpen worden, liefst met een balcurve die de partner toelaat om het 2de contact bovenhands te spelen.
- * 2de contact: Reglementair moet deze 2de contactspeler met één voet in de fietsband geraken vooraleer hij de bal speelt. Indien mogelijk zou deze speler best reeds een voet in de fietsband geplaatst hebben vóór het 1ste contact gevangen wordt (snelheid van observatie en verplaatsing). Hij probeert tijdens zijn verplaatsing visueel contact te houden met de bal. De speler mag dus helemaal niet in de band blijven 'plakken'. Hij zorgt, naargelang de 'receptie'baan, dat hij zo snel mogelijk onder de bal is.

Hij probeert een voorwaartse bovenhandse pas te geven naar de andere zijlijn, evenwijdig met het net en dus niet terug naar de 1ste contactplaats. De spelverdeler moet ontdekken dat als hij terugspeelt naar de 1ste contactplaats, de afstand tot het net voor zijn partner meestal onoverbrugbaar wordt.

- * 3de contact: 3de contact ("aanvaller"): in een eerste fase leggen we geen eisen op. Zeg aan je spelers: "probeer de bal over te spelen met een bovenhandse techniek (toets of slag)".
- * Na-actie : de 2 spelers wisselen, nadat het 3de contact overgespeeld werd, van zone. We letten er op dat zij, tijdens hun verplaatsing, visueel contact houden met de bal. Hiermee bevorderen we de zijwaartse- en achterwaartse verplaatsing.

Complex 2:

Basisopstelling: 2 spelers naast elkaar.

Complex 2 start voor onze ploeg met de eigen opslag. Tijdens de wedstrijden mag een speler opslaan van op één van de 3 mogelijke startafstanden (3m – 4,5m of 6m). Hij moet wel, samen met de coach, een duidelijke keuze maken en zich hieraan houden. Eens de keuze gemaakt, bv. 3m, dan mag de speler geen voet op of voorbij deze opslaglijn zetten voor hij de bal geslagen heeft (voetfout). Wel mag de speler zijn volgende opslag nemen op een andere startafstand. Bij een scorende actie van onze ploeg, moet dezelfde speler opslaan en dit maximaal 3 maal na elkaar. Dan is het de beurt aan de volgende speler van dezelfde ploeg.

Op dit niveau zijn wat betreft de spelwijze er **geen fundamentele verschillen tussen complex 1 en complex 2**, maar we willen wijzen op een aantal kleine aandachtspunten. In vergelijking met de opslag van de tegenpartij, zal er in complex 2 een grotere onzekerheid en verscheidenheid zijn wat betreft de balbaan die onze spelers zullen moeten verwerken. Het 3de contact van de tegenpartij kan van op verschillende afstanden van het net gespeeld worden, over de gehele netbreedte, met een hoge of lage balcurve, met verschillende technieken (onderhand, toets, slag), ...

Dit heeft als gevolg dat de startpositie van onze spelers zou kunnen gewijzigd worden aan de hand van de positie van de 3de contactspeler van de tegenpartij. Bovendien zullen onze spelers hun alertheid op het juiste moment moeten opwekken: als de tegenpartij het 2de contact uitvoert, moet er een zichtbare verandering zijn i.v.m. de aandacht en attitude (o.a. lichaamshouding, focus, ...) van onze spelers

ACCENTEN

Het basissysteem kan verrijkt worden met één of meerdere accenten:

Een paar voorbeelden:

1. Grotere tijdsdruk voor de 1ste en 2de contactspeler.
2. Een bovenhandse vang- en werptechniek "verplichten".
3. Een onderhandse vang- en werptechniek "verplichten".
4. Verandering van zone voor de 2de contactspeler, alleen in complex 1.
5. Aanvallende intentie bij het 3de contact (= ik maak het moeilijk voor de tegenpartij).
6. Benadrukken van de slagtechniek bij het 3de contact.
7. Benadrukken van de bovenhandse opslag.

COACHINGINITIATIEVEN

Regelmatig doen er zich situaties voor in een wedstrijd waarvoor het basissysteem geen duidelijk antwoord biedt of waaruit blijkt dat de kinderen niet in staat zijn om een aantal opdrachten goed uit te voeren (technisch, tactisch, fysiek, cognitief, ...). Hieronder beschrijven we een aantal van deze situaties met enkele mogelijke oplossingen ...

1. Keuze van de opslagafstand.
2. Keuze van de startafstand in complex 1 om de opslag op te vangen.
3. Meer verantwoordelijkheid voor één speler bij het 1ste contact.
4. De rally's worden langer en langer: ...
 - a. Zoeken naar mindere tegenspelers
 - b. Bovenhandse technieken verbeteren...

COACHING - 2B (1e regionale/provinciale)

BASISSYSTEEM

We kunnen verwachten dat de kinderen ingeschreven in provinciale en 1e regionale, 2-tegen-2 (niveau 2B) een behoorlijk volleybalniveau hebben. Maar we moeten rekening houden met het feit dat elke club met 2 duo's speelt en dat het niet eenvoudig is om vier benjamin/preminiem spelers van een homogeen niveau te vinden. Dus een spel dat gekenmerkt wordt door heel veel opslag- en receptiefouten, met als gevolg weinig gelukke 3-contactsituaties en dus weinig beweging.

Ondanks het feit dat de kinderen dit spelniveau 2B spelen, een zwak niveau kunnen hebben, willen we toch streven naar een opbouw in 3 contacten zonder een verdere specialisatie (geen vaste spelverdeler of receptiespeler). Het rechtstreeks terugspelen van de bal naar de tegenpartij is sterk af te raden.

Meerdere veldbezettingen zijn denkbaar (spelers naast mekaar, achter mekaar, met één of twee receptiespelers, enz ...), maar wij zullen rekening moeten houden met het effectieve niveau van onze spelers. Als het niveau zwak is, moeten we streven naar een zo gemakkelijk mogelijke organisatie die toelaat om de bal in leven te houden en over te spelen (zoveel mogelijk in 3 contacten). Aan de andere kant, als het niveau behoorlijk goed is, kunnen we kiezen voor veldbezetting en ploegorganisatie die moeilijker zijn, maar die een grotere bijdrage leveren in de verdere ontwikkeling van een (jonge) volleybalspeler.

Het hier beschreven basissysteem is vooral bedoeld voor ploegen van een gemiddeld niveau die de ontwikkeling via spelniveau 2.0 meegemaakt hebben, d.w.z. een startopstelling naast mekaar.

Complex 1:

Basisopstelling: 2 spelers naast elkaar:

- * 1ste contact ("receptiespeler"): de 2 spelers zijn elk verantwoordelijk voor 50% van de breedte van de speelhelft over de gehele lengte. Voor alle duidelijkheid, er staat geen speler vast aan het net klaar als spelverdeler. In de onderstaande tekeningen wordt een receptiespeler aangeduid met "R1".
- * 2de contact ("spelverdeler"): de speler, die het 1ste contact niet neemt, loopt zo snel mogelijk naar het net. Indien mogelijk, zou de 2de contactspeler in de voorzone (3m-zone) moeten staan vóór het 1ste contact gespeeld wordt (snelheid van observatie en verplaatsing). Als de spelverdeler meer tijd heeft, stelt hij zich dicht bij het net. In elk geval moet de spelverdeler tijdens zijn verplaatsing visueel contact houden met de bal en moet hij zijn verplaatsing nog vóór het receptiemoment onderbreken.

Voorals als de opslag van de tegenpartij in de conflictzone valt, kan de rol van spelverdeler minder snel gedefinieerd worden en zal de uiteindelijke spelverdeler zich dikwijls moeten verplaatsen tijdens het begin van de receptiebaan. In dit geval moet de receptiecurve aangepast worden: minder ver of heel hoog naar het net toe. Een bijkomende moeilijkheid voor de spelverdeler is de noodzakelijke verandering van lichaamsoriëntatie tussen de looprichting en de uiteindelijk gekozen pasrichting onder tijdsdruk (een aantal spelverdelers hebben de neiging om dit laatste geval het 2de contact direct over te spelen).

De spelverdeler probeert een voorwaartse bovenhandse pas te geven naar de andere zijlijn, evenwijdig met het net en dus niet terug naar de receptieplaats. De spelverdeler moet ontdekken dat als hij terugspeelt naar de receptieplaats, de afstand tot het net voor zijn partner meestal onoverbrugbaar wordt en dat de tijdsdruk van de aanvalsbasis voor de tegenstander lager is geworden.

* 3e contact ("aanvaller"): in een eerste fase leggen we geen eisen op. Zeg aan je spelers: "probeer de bal over te spelen met een bovenhandse techniek (toets of slag)".

* 4. Na-actie : in deze spelvorm is er geen specifieke na-actie voorzien. Toch zullen we onze spelers aanmoedigen om van plaats te wisselen (van links naar rechts, van rechts naar links). Maar let op, de bal kan - door het feit dat het reglementair niet verplicht is met 3 contacten te spelen - ook door de tegenstrever rechtstreeks worden overgespeeld! In dit geval blijft de prioriteit de bal te spelen en niet van plaats te wisselen. Alweer is het noodzakelijk visueel contact te houden met de bal.

Complex 2:

Basisopstelling: 2 spelers naast elkaar:

Complex 2 start voor onze ploeg met de eigen opslag. Tijdens de wedstrijden mag een speler opslaan van op één van de 2 mogelijke startafstanden (4,5m of 6m). Maar de opslag vanop 4,5m mag alleen onderhands. Hij moet wel, samen met de coach, een duidelijke keuze maken en zich hieraan houden. Eens de keuze gemaakt, bv. 4,5m, dan mag de speler geen voet op of voorbij deze opslaglijn zetten voor hij de bal geslagen heeft (voetfout). Wel mag de speler zijn volgende opslag nemen op een andere startafstand. Bij een scorende actie van onze ploeg, moet dezelfde speler opslaan en dit maximaal 3 maal na elkaar. Dan is het de beurt aan de volgende speler van dezelfde ploeg.

In het verder verloop van het spel zullen wij voor complex 2 (buiten de opslag) een onderscheid maken tussen 'zwakkere' tegenspelers en 'betere' tegenspelers.

Bij 'minder sterke' tegenspelers

Waarschijnlijk zal voor de meerderheid van de kinderen er op dit niveau - wat betreft de spelwijze - geen fundamentele verschillen zijn tussen complex 1 en complex 2. We moeten ons realiseren dat het spel nog niet veel in 3-contactenopbouw zal gebeuren. Buiten de talrijke receptiefouten van de tegenpartij moeten onze spelers zich klaar houden voor de ballen die snel overkomen vanuit een 1ste en 2de contact van de tegenstrever. En wanneer de tegenstrever toch een 3de-contactopbouw realiseert, zal de bal 'zomaar' worden overgespeeld zonder verdere tactische intenties. Om al die redenen behouden we de basisopstelling met 2 spelers naast mekaar.

Desondanks willen we wijzen op een paar aandachtspunten. In vergelijking met de opslag van de tegenpartij, zal er in complex 2 een grotere onzekerheid en verscheidenheid zijn wat betreft de balbaan die onze spelers zullen moeten verwerken. Bijvoorbeeld kan het 3de contact van de tegenpartij immers van op verschillende afstanden van het net gespeeld worden, over de gehele netbreedte, met een hoge of lage balcurve, onder verschillende hoeken (vb. 3de contactspeler buiten het veld), met verschillende technieken (onderhand, toets, slag), ...

Dit heeft als gevolg dat de startpositie 2-naast-mekaar in complex 2 van onze spelers in dit geval licht gewijzigd wordt in functie van de positie van de 3de contactspeler van de tegenpartij. Bvb. wanneer deze spelers verder van het net staan, zullen zij bij het 3de contact niet anders kunnen dan de bal kort over het net te spelen. Onze verdedigers moeten dan kort bij het net staan.

Bij de 'betere' tegenspelers

Hier kunnen we wel meer fundamentele verschillen aanbieden wat betreft de opstelling in complex 2 (bvb. 2 achter mekaar). De tegenstrever zal immers meer een 3-contactopbouw realiseren. Bovendien zal de 3de contactspelers met meer verscheidenheid, meer snelheid en precisie spelen. Hier kunnen we meer de individuele strategieën toepassen zoals bvb. altijd spelen naar de zwakste speler, kort diagonaal spelen, met schijnbewegingen spelen (onverwachte ballen naar onverwachte plaatsen spelen)...

ACCENTEN

Het basissysteem kan verrijkt worden met één of meerdere accenten:

Een paar voorbeelden:

1. Nadruk op het bovenhands spelen van het 1ste contact.
2. Nadruk op het onderhands spelen van het 1ste contact.
3. Verandering van zone voor de 2de contactspeler, alleen in complex 1.
4. Aanvallende intentie bij het 3de contact ZONDER springen.
5. Aanvallende intentie bij het 3de contact MET springen.
6. Benadrukken van de slagtechniek bij het 3de contact.
7. Benadrukken van de bovenhandse opslag.
8. Veldbezetting achter elkaar in complex 2 (tegen betere spelers)

COACHINGINITIATIEVEN

Regelmatig doen er zich situaties voor in een wedstrijd waarvoor het basissysteem geen duidelijk antwoord biedt of waaruit blijkt dat de kinderen niet in staat zijn om een aantal opdrachten goed uit te voeren (technisch, tactisch, fysiek, cognitief, ...). Hieronder beschrijven we een aantal van deze situaties met enkele mogelijke oplossingen ...

1. Keuze van de opslagafstand.
2. Keuze van de opslagtechniek.
3. Veldbezetting in complex 1 (bij opslagdruk)
4. Uitzonderlijk 1ste contact overspelen (bij opslagdruk).

ORGANISATIE INITIATIEVEN

2° regionale (2.0)

Gezien deze spelvorm een eerste stap is richting competitie bij jonge spelers, is het belang van spelen prioritair op de organisatieverplichtingen.

Er wordt geen reglement opgemaakt rond verplichtingen voor beide ploegen, wel stellen wij sterk belang aan het gebruik van bovenstaand reglement en spelorganisatie.

Enkele richtlijnen en afspraken :

Wedstrijdblad is niet verplicht.

Er worden geen boetes gekoppeld aan deze competitievorm/reglementvorm voor spelers, clubs of coaches uitgezonderd forfaitregel . Bij forfait kan de jeugdverantwoordelijke van het gewest/provincie de beslissing nemen om de kosten van de zaalhuur voor die wedstrijd van de organiserende club door te rekenen aan de club die forfait geeft.

Bij onmogelijkheid om te gaan spelen, vragen wij om zeker tijdig de tegenpartij te verwittigen, zodat zij dit op een correcte manier kunnen organiseren, doorgeven.

Het is in ieders belang dat dit op een soepele en correcte manier kan verlopen.

Er wordt gespeeld zonder scheidsrechter.

1° regionale (2.b)

Gezien deze spelvorm een tweede stap is richting competitie bij jonge spelers, is het van belang dat er meer aandacht is naar reglement en organisatie.

Bovenstaand reglement en organisatie zijn verplicht.

Het gebruik van een wedstrijdblad is aangeraden, maar niet verplicht.

Er worden geen boetes gekoppeld aan gebruik van het reglement, coaches uitgezonderd forfaitregel . Bij forfait kan de jeugdverantwoordelijke van het gewest/provincie de beslissing nemen om de kosten van de zaalhuur voor die wedstrijd van de organiserende club door te rekenen aan de club die forfait geeft

Er wordt gespeeld zonder scheidsrechter.

Provinciale (2.b)

Gezien deze spelvorm een volwaardige competitie betreft, is het van belang dat hier correct het reglement en de organisatievorm worden gebruikt.

Bovenstaand reglement en organisatie is verplicht.

Alle organisatorische verplichtingen en boetes zoals omschreven in het competitierglement AVF zijn van toepassing.

Er wordt verplicht gespeeld met officiële jeugscheidsrechter.

Het gebruik van het officiële wedstrijdblad en alle verplichtingen hieraan verbonden, is verplicht.

De boetes zoals voorzien in het officiële competitierglement zijn van toepassing.